

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

14653 *REAL DECRETO 1778/2004, do 30 de xullo, polo que se establecen obrigas de información respecto das participacións preferentes e outros instrumentos de débeda e de determinadas rendas obtidas por persoas físicas residentes na Unión Europea. («BOE» 190, do 7-8-2004.)*

A obriga de lle facilitar información á Administración tributaria constitúe un elemento esencial para a realización adecuada do cometido que ten encomendado. Para estes efectos, o artigo 93 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, constitúe o marco normativo que configura con carácter xeral a dita obriga.

Dentro deste ámbito, este real decreto regula dúas materias. En primeiro lugar, precísanse as obrigas de información que terán que asumir determinadas entidades respecto da emisión de participacións preferentes e outros instrumentos de débeda. En efecto, os números 3 e 6 da disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, de acordo coa redacción establecida pola Lei 19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, sinalan que determinadas entidades teñen a obriga de informar das emisións que realicen as súas filiais de participacións preferentes e doutros instrumentos de débeda, así como da identidade dos titulares dos valores emitidos.

En segundo lugar, o Consello Ecofín, na sesión do 3 de xuño de 2003, aprobou o denominado «paquete fiscal», integrado pola Directiva 2003/48/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, en materia de fiscalidade dos rendementos do aforro en forma de pagamento de xuros, a Directiva 2003/49/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, relativa a un réxime fiscal común aplicable aos pagamentos de xuros e canons efectuados entre sociedades asociadas de diferentes Estados membros, e o Código de conduta.

O obxectivo final da Directiva 2003/48/CE consiste en permitir que os rendementos do aforro en forma de xuros pagados nun Estado membro a persoas físicas residentes fiscais noutro Estado membro poidan estar suxeitos a imposición efectiva, de conformidade coa lexislación deste último Estado membro. Para iso, a directiva optou por establecer un mecanismo de intercambio de información automático entre as administracións tributarias dos Estados membros.

Con este real decreto precísanse determinadas obrigas de información en relación coas emisións de participacións preferentes e doutros instrumentos de débeda e incorpórase ao ordenamento xurídico interno a Directiva 2003/48/CE, para cuxo fin se modifica o Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, polo que se desenvolven as disposicións aplicables a determinadas obrigas de fornecemento de información á Administración tributaria e se modifica o Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 1307/1988, do 30 de setembro, e o Real decreto 2027/1995, do 22 de decembro, polo que se regula a declaración anual de operacións con terceiras persoas.

A incorporación ao ordenamento interno da Directiva 2003/48/CE, en aplicación do mandato contido no seu artigo 17, complétase co disposto no punto terceiro

do artigo 1 da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que incorpora na normativa do imposto sobre a renda das persoas físicas unha disposición pola que se considerará como un pagamento á conta a retención soportada, de acordo co disposto no artigo 11 da directiva.

O real decreto consta dun artigo único, que se compón de seis números, e dunha disposición derradeira.

O número un modifica o artigo 1 do Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, co obxecto de precisar as obrigas de información que se comprenden no mencionado real decreto.

O número dous incorpora ao dito real decreto un capítulo V no que se detallan as obrigas de información que deberán asumir determinadas entidades de crédito dominantes ou entidades cotizadas que non sexan de crédito respecto das emisións que puidesen facer entidades participadas ou controladas na súa totalidade por aquelas de participacións preferentes e doutros instrumentos de débeda. Este novo capítulo consta de dous artigos, 11 e 12.

O artigo 11 establece que, dado que as participacións preferentes e outros instrumentos de débeda se consideran activos financeiros, ha de entenderse que están afectados pola obriga de información regulada no capítulo III do Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, obxecto de modificación. O artigo 12 establece unha obriga específica de información sobre este tipo de emisións.

O número tres engade un capítulo VI ao Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro. Este novo capítulo consta de seis artigos.

Así, no artigo 13 concrétese o ámbito de aplicación das obrigas de fornecemento de determinada información á Administración tributaria.

O artigo 14 delimita as rendas que deben ser obxecto de información.

O artigo 15 establece os suxeitos obrigados ao fornecemento de información en función dos diferentes tipos de rendas. Entre eles, régúlase un suposto especial relativo ás entidades en atribución de rendas. Estas entidades, no momento en que perciban rendas, deberánlle subministrar información á Administración tributaria correspondente ás persoas físicas residentes noutros Estados membros da Unión Europea ás que se atribúan tales rendas.

O artigo 16 establece a información que debe subministrarse á Administración tributaria para que esta, pola súa vez, poida cumprir co prazo fixado na directiva de seis meses unha vez finalizado o ano natural, para subministrar información aos outros Estados membros.

O artigo 17 determina o procedemento que deberán seguir os pagadores de rendas para identificar tanto o receptor como a súa residencia para realizar o fornecemento de información de xeito adecuado, co obxecto de que cada Estado membro reciba información dos seus residentes, distinguíndose entre os contratos formalizados antes do 1 de xaneiro de 2004 e os formalizados a partir desa data.

Finalmente, o artigo 18, último artigo deste capítulo VI, contén unha habilitación ao ministro de Economía e Facenda para a determinación do prazo, lugar e forma en que debe facerse efectivo o fornecemento de información.

O número catro introduce tres disposicións adicionais no Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro. A primeira delas incorpora un mecanismo excepcional polo cal os contribuíntes residentes poden evitar a retención cando obteñan rendas de Estados membros que apliquen o mecanismo de retención á conta previsto no artigo 11 da directiva.

A segunda disposición adicional reduce a porcentaxe da composición do activo en instrumentos ou valores

representativos da cesión a terceiros de capitais propios en determinadas entidades.

A terceira disposición adicional ten como finalidade aclarar que o obxecto deste real decreto está constituído, no referente ao intercambio de información de rendas obtidas por persoas físicas residentes na Unión Europea, pola concreción dos mecanismos de identificación que deberán cumprir as entidades obrigadas ao fornecemento de información, e iso non impide a exixencia dos medios de proba previstos na normativa vixente para a aplicación da exención para os rendementos percibidos por residentes na Unión Europea.

O número cinco incorpora unha primeira norma transitoria ao Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, concretándose o nivel de exixencia da información que lle resultará aplicable aos valores previstos na disposición transitoria segunda da Lei 19/2003, do 4 de xullo.

O número seis engade unha segunda disposición transitoria na que se precisa que as rendas procedentes de determinados valores serán obxecto de información ou non en función de que o emisor sexa privado ou público, considerando tamén para eses efectos a data de emisión dos valores, de conformidade co establecido no artigo 15 da directiva.

Por último, a disposición derradeira única precisa a entrada en vigor do real decreto, establecéndose un diferente tratamento en función da natureza das normas. Así, prevese que a norma entre en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», aínda que as normas que se incorporan ao ordenamento xurídico como consecuencia da aprobación da Directiva 2003/48/CE entrarán en vigor o 1 de xullo de 2005.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de xullo de 2004,

DISPONGO:

Artigo único. *Modificación do Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, polo que se desenvolven as disposicións aplicables a determinadas obrigas de fornecemento de información á Administración tributaria e se modifica o Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 1307/1988, do 30 de setembro, e o Real decreto 2027/1995, do 22 de decembro, polo que se regula a declaración anual de operacións con terceiras persoas.*

O Real decreto 2281/1998, do 23 de outubro, polo que se desenvolven as disposicións aplicables a determinadas obrigas de fornecemento de información á Administración tributaria e se modifica o Regulamento de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto 1307/1988, do 30 de setembro, e o Real decreto 2027/1995, do 22 de decembro, polo que se regula a declaración anual de operacións con terceiras persoas, modifícase nos seguintes termos.

Un. O número 1 do artigo 1 queda redactado nos seguintes termos:

«1. Este real decreto desenvolve determinadas obrigas de fornecemento de información á Administración tributaria que lles incumben ás persoas ou entidades mencionadas nel e consisten na presentación de declaracións anuais con información respecto das persoas autorizadas en contas bancarias, de determinadas operacións realizadas con activos financeiros, de certas contas en entidades de crédito, de determinadas operacións con participacións preferentes e outros instrumentos de débeda e de determinadas rendas obtidas por persoas físicas

residentes noutros Estados membros da Unión Europea.»

Dous. Engádesse un capítulo V, coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO V

Obrigas de información respecto de determinadas operacións con participacións preferentes e outros instrumentos de débeda

Artigo 11. *Obriga de información.*

1. Os obrigados a subministraren información á Administración tributaria a que se refire o capítulo III deste real decreto deberán informar en relación coas operacións relativas ás participacións preferentes e outros instrumentos de débeda cuxo réxime se establece na disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros. A información que se subministrará será a contida no artigo 6 deste real decreto, referida ás operacións coas ditas participacións preferentes e outros instrumentos de débeda realizadas coa intermediación dos ditos obrigados.

2. A presentación desta información realizarase no lugar, forma e prazos establecidos no capítulo III deste real decreto.

3. Para efectos do cumprimento da obriga de información a que se refire este artigo, resultará de aplicación o previsto no artigo 8 deste real decreto.

Artigo 12. *Obriga de información da entidade dominante e da entidade titular dos dereitos de voto.*

1. A entidade de crédito dominante e a entidade cotizada titular dos dereitos de voto a que se refiren os números 3 e 6 da disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, deberánlle subministrar á Administración tributaria unha declaración en que se especificará a seguinte información con respecto dos valores a que se refire o artigo anterior:

a) Identidade e país de residencia do perceptor dos rendementos xerados polas participacións preferentes ou outros instrumentos de débeda. Cando os rendementos se perciban por conta dun terceiro, tamén se facilitará a súa identidade e o seu país de residencia.

b) Importe dos rendementos percibidos en cada período.

c) Identificación dos valores.

2. A declaración a que se refire o número 1 deberá presentarse no mes de xaneiro de cada ano, con respecto á información relativa ao ano natural inmediato anterior, na forma e lugar que determine o ministro de Economía e Facenda, quen poderá establecer as circunstancias en que sexa obrigatoria a súa presentación en soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.

3. Para efectos de elaborar a declaración que se menciona no número 1, as entidades obrigadas ao fornecemento de información deberán obter, con ocasión de cada pagamento dos rendementos, e conservar á disposición da Administración tributaria durante o período de prescrición das obrigas tributarias a seguinte documentación xustificativa da identidade e residencia de cada titular dos valores:

a) Cando o titular non residente actúe por conta propia e sexa un banco central, outra institución de dereito público ou un organismo internacional, un banco ou entidade de crédito ou unha entidade financeira, incluídas institucións de investimento colectivo, fondos de pensións ou entidades de seguros, residentes nalgún país da OCDE ou nalgún país co que España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición, e sometidos a un réxime específico de supervisión ou rexistro administrativo, a entidade en cuestión deberá certificar a súa razón social e residencia fiscal na forma prevista no anexo I da orde do 16 de setembro de 1991, pola que se desenvolve o Real decreto 1285/1991, do 2 de agosto, polo que se establece o procedemento de pagamento de xuros de débeda do Estado en anotacións aos non residentes que invistan en España sen mediación de establecemento permanente.

b) Cando se trate de operacións intermediadas por algunha das entidades sinaladas na alínea precedente, a entidade en cuestión deberá, de acordo co que conste nos seus propios rexistros, certificar o nome e residencia fiscal de cada titular dos valores, na forma prevista no anexo II da orde do 16 de setembro de 1991.

c) Cando se trate de operacións canalizadas a través dunha entidade de compensación e depósito de valores recoñecida para estes efectos pola normativa española ou pola doutro país membro da OCDE, a entidade en cuestión deberá, de acordo co que conste nos seus propios rexistros, certificar o nome e residencia fiscal de cada titular dos valores, na forma prevista no anexo II da orde do 16 de setembro de 1991.

d) Nos demais casos, a residencia acreditarase mediante a presentación do certificado de residencia expedido polas autoridades fiscais do Estado de residencia do titular. Estes certificados terán un prazo de validez dun ano, contado a partir da data da súa expedición.

4. Para as emisións realizadas a partir da entrada en vigor deste real decreto para efectos de facer efectiva a exención prevista na alínea d) do número 2 da disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, seguirase o procedemento seguinte: na data de vencemento de cada cupón, a entidade emisora transferiralles ás entidades citadas nas alíneas a), b) e c) do número anterior o importe líquido que resulte da aplicación do tipo xeral de retención á totalidade dos xuros. Posteriormente, se con anterioridade ao vencemento do prazo de ingreso das retencións, a entidade obrigada ao fornecemento de información recibe os certificados mencionados, a entidade emisora aboará as cantidades retidas en exceso.»

Tres. Engádesse un capítulo VI, coa seguinte redacción:

«CAPÍTULO VI

Obrigas de información respecto de determinadas rendas obtidas por persoas físicas residentes noutros Estados membros da Unión Europea

Artigo 13. *Ámbito de aplicación.*

As persoas xurídicas e demais entidades, incluídas as entidades en réxime de atribución de rendas, e as persoas físicas que, no exercicio da súa actividade económica, aboan ou medien no pagamento das rendas a que se refire o artigo 14 a persoas físi-

cas residentes noutro Estado membro da Unión Europea cumpriran coas obrigas de fornecemento de información que derivan deste capítulo.

Artigo 14. *Rendas suxeitas a fornecemento de información.*

1. Estarán suxeitas ao fornecemento de información regulado neste capítulo as seguintes rendas:

a) Os xuros satisfeitos, así como calquera outra forma de retribución pactada como remuneración pola cesión a terceiros de capitais propios, incluídos os rendementos derivados da transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión de calquera clase de activos representativos da captación e utilización de capitais alleos, e as demais rendas a que se refire o artigo 23.2 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo, con excepción das recargas por mora.

b) Os resultados distribuídos polas seguintes entidades na parte que deriven das rendas sinaladas na alínea a) anterior:

1.º Institucións de investimento colectivo reguladas na Directiva 85/611/CEE do Consello, do 20 de decembro de 1985.

2.º Entidades que se acollan á opción prevista no segundo parágrafo do número 2 do artigo 15 deste real decreto.

3.º Institucións de investimento colectivo establecidas fóra do territorio de aplicación do Tratado da Comunidade Europea.

c) As rendas obtidas na transmisión ou reembolso de accións ou participacións en entidades ás que se refire a alínea b) anterior, cando estas invistisen directa ou indirectamente por medio doutras entidades do mesmo tipo, máis do 40 por cento dos seus activos en valores ou créditos que xeren rendas das previstas na alínea a) anterior.

Para estes efectos, cando non sexa posible determinar o importe da renda obtida na transmisión ou reembolso, tomarase como tal o valor de transmisión ou reembolso das accións ou participacións.

A citada porcentaxe fixarase con acordo á política de investimento que derive das normas ou criterios sobre investimentos establecidos no regulamento do fondo ou na escritura de constitución da entidade de que se trate e, no seu defecto, en función da composición real dos seus activos, considerándose para estes efectos a composición media dos seus activos no exercicio anterior previo á distribución de resultados ou á transmisión ou reembolso.

2. En relación co disposto no número 1.a), no suposto de que as entidades financeiras non puidesen determinar o rendemento nas operacións de transmisión, amortización ou reembolso, deberáse lle comunicar á Administración tributaria o correspondente valor de transmisión, amortización ou reembolso.

Así mesmo, con respecto ao disposto nas alíneas b) e c) do número 1, cando o pagador da renda non dispoña de información referente á parte de resultados distribuídos ou á porcentaxe de activos investidos que corresponda directa ou indirectamente aos valores ou créditos que xeren rendas das previstas na alínea a) do dito número, considerarase

que a totalidade do rendimento provén deste tipo de rendas ou activos.

Non obstante, os obrigados ao fornecemento de información poderán optar, en relación coas rendas incluídas nas alíneas b) e c) do número 1, por subministrar información do importe total distribuído e do total importe obtido na transmisión ou reembolso de accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, respectivamente.

Artigo 15. *Obrigados a subministraren información.*

1. Estarán obrigadas a subministrar información as persoas ou entidades a que se refire o artigo 13 e, en particular, as seguintes:

a) No aboamento de xuros, ou calquera outra retribución pactada, de contas en institucións financeiras, a entidade financeira que os satisfaga.

b) No aboamento de cupóns de activos financeiros, así como na amortización ou reembolso, troco ou conversión daqueles, o emisor dos valores.

Non obstante, en caso de que se encomende a unha entidade financeira a materialización das operacións anteriores, a obriga corresponderalle á dita entidade financeira.

c) Nos rendementos obtidos na transmisión de activos financeiros, a entidade financeira que actúe por conta do transmitente.

d) Tratándose de valores de débeda pública, a entidade xestora do mercado de débeda pública en anotacións que interveña na operación.

e) Na distribución de resultados de institucións de investimento colectivo, a sociedade xestora ou a sociedade de investimento. No caso de institucións de investimento colectivo domiciliados no estranxeiro, a entidade comercializadora ou o intermediario facultado para a comercialización.

f) Na transmisión ou reembolso de accións ou participacións de institucións de investimento colectivo, a sociedade xestora ou a sociedade de investimento ou, se é o caso, o intermediario financeiro que medie na transmisión. Cando se trate de institucións de investimento colectivo domiciliadas no estranxeiro, a entidade comercializadora ou o intermediario facultado para a comercialización.

2. Cando as rendas ás que se refire o artigo 14 deste real decreto sexan percibidas polas entidades ás que lles resulte de aplicación o réxime de atribución de rendas regulado no artigo 10 e na sección 2. do título VII do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2004, do 5 de marzo, sempre que o importe da renda sexa atribuíble a unha persoa física residente noutro Estado membro, estas entidades serán as obrigadas ao fornecemento de información.

Estas entidades poderán optar polo fornecemento de información cando paguen efectivamente as rendas aos seus membros residentes noutro Estado membro da Unión Europea. En caso de recorrer a tal opción, comunicaranlle a dita circunstancia á Administración tributaria, a cal emitirá, por petición da entidade, unha certificación acreditativa da dita opción.

3. Malia o disposto nos números anteriores, as persoas ou entidades neles mencionadas non estarán obrigadas a subministraren información cando a renda sexa percibida por unha persoa física que poida probar:

a) Que aboa ou media no pagamento de rendas, no sentido do artigo 13.

b) Que actúa por conta dunha persoa xurídica, unha entidade sometida a imposición de acordo coas normas xerais de tributación das empresas ou unha institución de investimento colectivo regulada na Directiva 85/611/CEE.

c) Que actúa por conta dunha entidade sen personalidade xurídica, non sometida a imposición de acordo coas normas xerais de tributación das empresas ou que non teña a consideración de institución de investimento colectivo regulada na Directiva 85/611/CEE, sexa ou non entidade en atribución de rendas de acordo coa lexislación española.

Neste caso, a persoa física deberalle comunicar o nome e o enderezo desa entidade á persoa ou entidade de quen obtén a renda, a cal, pola súa vez, transmitirá a dita información á Administración tributaria.

d) Que actúa por conta doutra persoa física. Neste caso deberalle comunicar a persoa ou entidade de quen obtén a renda a identidade desa persoa física de conformidade co artigo 17.a).

Artigo 16. *Información que se debe subministrar.*

1. Os suxeitos obrigados a que se refire o artigo anterior deberanlle facilitar á Administración tributaria os seguintes datos:

a) A identidade e a residencia da persoa física perceptora das rendas, de acordo co procedemento previsto no artigo 17.

b) O número de conta do perceptor das rendas.

c) A identificación do crédito que dá lugar á renda.

d) O importe da renda.

2. As persoas ou entidades que aboen ou medien no pagamento das rendas comprendidas no artigo 14 a entidades sen personalidade xurídica establecidas noutro Estado membro da Unión Europea, ou non sometidas a imposición de acordo coas normas xerais de tributación das empresas noutro Estado membro ou que non teñan a consideración de institucións de investimento colectivo reguladas na Directiva 85/611/CEE, sexan ou non entidades en atribución de rendas, de acordo coa lexislación española, deberanlle comunicar o nome e enderezo da entidade, así como o importe das rendas.

Artigo 17. *Identificación e residencia dos perceptores de rendas persoas físicas residentes noutros Estados membros da UE.*

As persoas ou entidades que no exercicio da súa actividade económica aboen ou medien no pagamento as rendas incluídas no artigo 14 deberán identificar o perceptor persoa física, así como o seu lugar de residencia, no xeito seguinte:

a) Identidade do perceptor persoa física residente noutro Estado membro da Unión Europea.

1.º Contratos formalizados antes do 1 de xaneiro de 2004: identificarase o perceptor persoa física polo seu nome e enderezo, utilizando para iso a información de que dispoñan, tendo en conta a normativa en vigor en territorio español e, en particular, o disposto na Lei 19/1993, do 28 de decembro, sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais.

2.º Contratos formalizados ou transaccións efectuadas sen contrato, a partir do 1 de xaneiro de 2004: identificarase o perceptor persoa física polo seu nome e enderezo e, se existe, polo número de identificación fiscal. Estes datos obteranse a partir do pasaporte ou do documento de identidade oficial. Cando nos ditos documentos non figure o enderezo, este obterase a partir de calquera outro documento acreditativo presentado polo perceptor.

Cando o número de identificación fiscal non figure no pasaporte, no documento oficial de identidade ou en calquera outro documento acreditativo presentado polo perceptor, a identidade completárase mediante a referencia á data e ao lugar de nacemento que figuren no pasaporte ou documento oficial de identidade.

b) Residencia do perceptor persoa física residente noutro Estado membro da Unión Europea.

1.º Contratos formalizados antes do 1 de xaneiro de 2004: a residencia do perceptor persoa física acreditarase de acordo cos datos de que se dispoña, tendo en conta a normativa en vigor en territorio español e, en particular, o disposto na Lei 19/1993, do 28 de decembro.

2.º Contratos formalizados ou transaccións efectuadas sen contrato, a partir do 1 de xaneiro de 2004: a residencia do perceptor persoa física será determinada tendo en conta o enderezo consignado no pasaporte ou no documento oficial de identidade ou, de ser necesario, sobre a base de calquera outro documento probatorio presentado, segundo o procedemento seguinte:

Cando as persoas físicas presenten un pasaporte ou documento oficial de identidade expedido por un Estado membro e declaren ser residentes nun país terceiro, a residencia será determinada a partir dun certificado de residencia fiscal, cuxa validez será dun ano, expedido pola autoridade competente do país terceiro en que a persoa física declare ser residente. En caso de non presentarse tal certificado, considerarase que a residencia está situada no Estado membro que expedise o pasaporte ou calquera outro documento oficial de identidade presentado.

Artigo 18. Prazo, lugar e forma de fornecemento da información.

A declaración que conteña a información a que se refire este capítulo deberá presentarse no mes de marzo de cada ano, con respecto á información relativa ao ano natural inmediato anterior, na forma e lugar que determine o ministro de Economía e Facenda, para a súa posterior remisión á autoridade competente do Estado membro de residencia do perceptor das rendas.

O ministro de Economía e Facenda poderá establecer as circunstancias en que sexa obrigatoria a súa presentación en soporte directamente lexible por ordenador ou por medios telemáticos.»

Catro. Introdúcense tres disposicións adicionais, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional primeira. *Expedición de certificado.*

Para efectos da aplicación da exoneración da retención prevista no artigo 13.1.b) da Directiva 2003/48/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, en materia de fiscalidade dos rendementos do aforro en forma de pagamento de xuros, a Administración tributaria, logo de solicitude do interesado, expedi-

ralles aos contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas, que perciban rendas procedentes dalgún Estado membro que aplique a retención á conta establecida no artigo 11 da citada directiva, un certificado no que consten os seguintes datos:

a) Nome, enderezo e número de identificación fiscal do perceptor.

b) Nome e enderezo da persoa ou entidade que aboe as rendas.

c) Número de conta do perceptor das rendas ou, no seu defecto, a identificación do crédito.

O certificado, que será válido por un período de tres anos, expedirase no prazo máximo de 10 días hábiles contados desde a súa solicitude.

Disposición adicional segunda. *Composición do activo en determinadas institucións.*

A porcentaxe a que se refire o artigo 14.1.c) será do 25 por cento a partir do 1 de xaneiro de 2011.

Disposición adicional terceira. *Aplicación do procedemento de identificación e residencia dos residentes na Unión Europea.*

Aplicaranse os procedementos de acreditación da identidade e da residencia previstos no capítulo VI, sen prexuízo do previsto nas disposicións que regulan as formas de acreditación previstas para a aplicación da exención dos xuros e demais rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios para os residentes na Unión Europea.»

Cinco. Introdúcense unha disposición transitoria primeira, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria primeira. *Procedemento para facer efectiva a obriga de informar respecto dos valores a que se refire a disposición transitoria segunda da Lei 19/2003, do 4 de xullo.*

Tratándose de participacións preferentes e de débeda comprendidas no ámbito de aplicación da disposición transitoria segunda da Lei 19/2003, do 4 de xullo, sobre réxime xurídico dos movementos de capitais e das transaccións económicas co exterior e sobre determinadas medidas de prevención do branqueo de capitais, aplicarase o previsto no Real decreto 1285/1991, do 2 de agosto, respecto das entidades financeiras que intermedien na emisión.»

Seis. Introdúcense unha disposición transitoria segunda, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria segunda. *Tratamento de determinados instrumentos de renda fixa para os efectos das obrigas de información respecto de persoas físicas residentes noutros Estados membros da Unión Europea.*

1. As rendas derivadas das obrigas nacionais e internacionais e demais instrumentos de débeda negociables que fosen emitidos orixinalmente antes do 1 de marzo de 2001, ou cuxos folletos de emisión de orixe fosen aprobados antes desa data polas autoridades competentes conforme a Directiva 80/390/CEE do Consello, do 27 de marzo de 1980, sobre as coordinacións de elaboración, control e difusión, do prospecto que publicará para a admisión de valores mobiliarios á cotización oficial nunha bolsa de valores, ou polas autoridades responsables de terceiros países, non se considerarán suxeitas ao fornecemento de información previsto no capítulo V deste real decreto, sempre e cando non se volvesen

producir emisións dos ditos instrumentos de débeda negociables desde o 1 de marzo de 2002.

Se un Goberno ou entidade asimilada, actuando en calidade de organismo público ou cuxa función estea recoñecida nun tratado internacional, de acordo co disposto no anexo da Directiva 2003/48/CE, efectuase outra emisión dos instrumentos de débeda negociable antes mencionados a partir do 1 de marzo de 2002, as rendas derivadas do conxunto da emisión, xa sexa a emisión orixinaria ou as sucesivas, consideraranse suxeitas ao fornecemento de información previsto no capítulo V deste real decreto.

Se un emisor non recollido no parágrafo anterior efectuase outra emisión dos ditos instrumentos a partir do 1 de marzo de 2002, soamente respecto desa emisión posterior consideraranse as rendas derivadas deses valores suxeitas ao fornecemento de información previsto no capítulo V deste real decreto.

2. O establecido no número anterior cesará na súa vixencia o 31 de decembro de 2010.»

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

1. O disposto nos números un, dous e cinco do artigo único entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. O disposto nos números tres, catro e seis do artigo único entrará en vigor o día 1 de xullo de 2005 e aplicarase a todas as rendas suxeitas a fornecemento de información que se paguen ou aboen a partir da dita data.

Mediante orde do ministro de Economía e Facenda poderá modificarse a referida data de entrada en vigor, para acomodala á eventual nova data que se fixe conforme o disposto polo número 3 do artigo 17 da Directiva 2003/48/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003.

Dado en Palma de Mallorca o 30 de xullo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,

PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

15197 *CORRECCIÓN de erros da Orde PRE/1422/2004, do 20 de maio, pola que se modifica o anexo do Real decreto 465/2003, do 25 de abril, sobre as substancias indesexables na alimentación animal. («BOE» 99, do 18-8-2004.)*

Advertido erro no texto remitido para a súa publicación da Orde PRE/1422/2004, do 20 de maio, pola que se modifica o anexo do Real decreto 465/2003, do 25 de abril, sobre as substancias indesexables na alimentación animal, inserida no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 7 en lingua galega, do 1 de xuño 2004, procédese a emendalo mediante a seguinte rectificación:

No número 2, relativo ao chumbo, (para o carbonato cálcico), onde di: «2», debe dicir: «20».

MINISTERIO DE SANIDADE E CONSUMO

15198 *ORDE SCO/2797/2004, do 28 de xullo, pola que se modifican os anexos I e II do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, polo que se establecen os métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en cacahuets, froitos de casca, froitos desecados, cereais, leite e os produtos derivados da súa transformación. («BOE» 199, do 18-8-2004.)*

O Regulamento (CE) n.º 2174/2003, do 12 de decembro, que modifica o Regulamento (CE) n.º 466/2001, polo que respecta ás aflatoxinas establece, entre outros, límites máximos de aflatoxinas en millo destinado a ser sometido a un proceso de selección ou outro tratamento físico, antes do consumo humano directo ou do seu uso como ingrediente nos produtos alimenticios. A regulación destes límites máximos de aflatoxinas débese á demostración, por parte das asociacións europeas do millo, de que se produce unha redución dos contidos de aflatoxinas no millo durante as operacións de selección e de tratamento físico do millo sen transformar. Aínda que non é posible avaliar cuantitativamente e con certeza o alcance que pode ter a redución do contido de aflatoxinas, dos datos facilitados polo sector despréndese que as diferentes etapas de limpadura e transformación do millo sen transformar son suficientemente eficaces para reducir os contidos de aflatoxinas dos produtos do millo destinados ao consumo humano e acadar os límites máximos establecidos para a aflatoxina en cereais e produtos derivados da súa transformación, destinados ao consumo humano directo ou a seren usados como ingredientes nos produtos alimenticios.

O Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, polo que se establecen os métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en cacahuets, froitos de casca, froitos desecados, cereais, leite e os produtos derivados da súa transformación, regula os procedementos de mostraxe e de análise de aflatoxinas nos produtos alimenticios citados. Non obstante, non recolle os requisitos de mostraxe e análise do millo destinado a ser sometido a un proceso de selección ou outro tratamento físico, antes do consumo humano directo ou do seu uso como ingrediente nos produtos alimenticios.

A Directiva 2003/121/CE, do 15 de decembro, que modifica a Directiva 98/53/CE pola que se fixan métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de algúns contaminantes nos produtos alimenticios, incorpora os requisitos necesarios para a mostraxe e análise de aflatoxinas en millo destinado a ser sometido a un proceso de selección ou outro tratamento físico, antes do consumo humano directo ou do seu uso como ingrediente nos produtos alimenticios.

Esta Directiva 2003/121/CE incorpora tamén as normas de interpretación dos resultados analíticos, co fin de garantir un enfoque harmonizado de execución no conxunto da Unión Europea. Estas normas de interpretación inclúen a aplicación da incerteza da medición e a corrección da recuperación nos resultados analíticos de mostras destinadas ao control oficial.

En definitiva, faise necesaria a transposición da Directiva 2003/121/CE citada para incorporala ao ordenamento xurídico español.